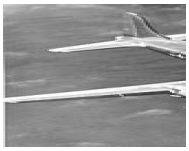
בס"ד "הדף השבועי/היומי לתולדותינו"

יום ה', י"א באייר תשע"ב (03 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ואלה ימי השבוע ש-(י)היה...

*היום, יום חמישי, **י"א באייר** בשנת ה'תש"ח –[1948-5708] ב**מלחמת העצמאות**:*
***נפתח מבצע בלק** להבאת תחמושת מצ'כוסלובקיה.*

מבצע בלק היה מבצע רכבת אווירית של מטוסי תובלה במלחמת העצמאות להובלת מטוסים, נשק ותחמושת שנרכשו בצ'כוסלובקיה, במסגרת המבצע בוצעו למעלה מ-100 גיחות.
שם המבצע ניתן לו כמשחק מילים על שמה של הדמות התנ"כית "בלק בן צפור" המטוסים המריאו משדה התעופה הצ'כי "זאטץ" ששם הצופן שלו היה "עציון" ולמעט הראשון שבהם נחתו בתל נוף, שנודע אז כבסיס עקיר ובשם הצופן "שדה עקרון". המבצע החל ב-31 במרץ 1948 עם הנחתת מטוס "בלק-1" ליד באר טוביה ובית דאראס במבצע חסידה והסתיים באוגוסט באותה שנה. המשלוחים כללו מאות טונות של ציוד ונשק, לרבות מטוסי קרב מסוג אוויה S-199, גרסה צ'כית של מסרשמיט Bf 109. במסגרת המבצע נחתו בבסיס "עציון" לחניית ביניים מטוסים שנרכשו בארצות הברית, לרבות 3 מפציצים כבדים מסוג בי-17 - "מבצרים מעופפים". אחד מהם הפציץ ב- 15 ביולי 1948, בדרכו לארץ, את קהיר.

לקריאה נוספת: [מבצע בלק]

=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=

*שנה לאחר מכן, בתאריך של מחר, יום ששי, ה-**י"ב באייר** - מדינת ישראל מתקבלת כחברה באומות המאוחדות.*

ישראל התקבלה לאו"ם כחברה ה-59 ב-11 במאי 1949 ולמחרת שר החוץ משה שרת והשגריר הראשון באו"ם אבא אבן הניפו את דגל ישראל בפתח הבניין. תמונה מהטקס וחלק מדבריו של שרת בו מופיעים על שטר של 20 ש"ח.
מצבה של ישראל באו"ם רחוק מלהיות נוח. בעצרת האו"ם חברות 60 מדינות מוסלמיות, ובהן 24 מדינות ערביות. מדינות אלה מתייצבות אוטומטית נגד ישראל, ללא כל קשר למטרות האו"ם. בנסיבות אלה התקבלו במוסדות האו"ם החלטות אנטי-ישראליות רבות, אם כי עמידתה של ארצות הברית לעתים לבדה, לצד ישראל, מאזנת את התמונה.

לקריאה נוספת: [חברות באו"מ]

=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=

*מחרתיים, יום שבת קודש, ה-**י"ג באייר** - בשנת ה'תרע"ו [1916-5776]- **נחתם הסכם סייקס-פיקו**.*

"לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ. כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי."
מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת החג	(ב"ש): 18^{58}	(י-ם): 18^{46}	(ת"א): 19^{02}	(חיפה): 18^{53}
צאת השבת	(ב"ש): 19^{57}	(י-ם): 20^{01}	(ת"א): 20^{03}	(חיפה): 20^{04}

פרשת השבוע: **"אֱמֹר"** [ויקרא כ"א 1 – כ"ד 23] **יום נעים ושבת שלום ומבורך!**

הדף מוקדש ל**פדיון נפשם** של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של **יעקב זאב בן נחמה** ו**יעל בת אסתר** בתוך שאר חולי ישראל

יום ה', י"א באייר תשע"ב (03 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

לפני כמעט 100 שנה נחתם ההסכם לחלוקת המזרח התיכון בין בריטניה הגדולה לבין הרפובליקה הצרפתית שנודע כשם "הסכם סייקס-פיקו"; על שמם של סר מרק סייקס הבריטי (מזרחן וממעצבי מדיניות ארצו במזה"ת) ושארל-ג'ורג' פיקו (לשעבר קונסול צרפת בבירות). בעולם איש לא יציין את יום השנה ה-90 לחתימת ההסכם. אם כי בישראל רבים יציינו בשנה הבאה את יום השנה התשעים לאירוע נוסף הקשור בסר סייקס: הצהרת בלפור.
הסכם סייקס-פיקו הוא ההסכם שב-1916, כמעט שנה וחצי לפני כיבוש הארץ על ידי הכוחות הבריטיים בפיקודו של הגנרל אלנבי, חילק את המזה"ת בין המעצמות האימפריאליסטיות הגדולות של התקופה: בריטניה וצרפת. עוד בטרם הסתיימה מלחמת העולם הראשונה ("המלחמה הגדולה" כפי שהוגדרה אז) ובטרם התפרקה האימפריה העות'מאנית ששלטה באזור, בריטניה הגדולה הבטיחה שלוש הבטחות: לערבים היא הבטיחה "מולדת", לתנועה הציונית היא הבטיחה "בית לאומי לעם היהודי" (הצהרת בלפור ב-1917) ולצרפתים חלוקת המזה"ת.
לקריאה נוספת: [הסכם סייקס-פיקו]

=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=

יום ראשון, ***י"ד באייר*** - **פסח שני.**

פסח שני נותן שוב ההזדמנות, להקריב קורבן פסח, על ידי אנשים שנמנע מהם להקריב את קורבן הפסח, במועדו הרגיל, משום שהיו טמאים או רחוקים ממקום המקדש בזמן הקרבת הפסח, ב-י"ד בניסן ערב חג הפסח שיצא חודש לפניו. נקרא גם *פסח קטן*.

בספר במדבר מתואר מאורע שבו בשנה השנית ליציאת מצרים, באה קבוצת אנשים שהיו טמאים באותו זמן, והתלוננו לפני משה שברצונם להקריב את קורבן הפסח גם הם:
"וַיְהִי אֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם וְלֹא-יָכְלוּ לַעֲשֹׂת-הַפֶּסַח בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּקְרְבוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְלִפְנֵי אַהֲרֹן--בַּיּוֹם הַהוּא. וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הָהֵמָּה אֵלָיו אֲנַחְנוּ טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם לָמָּה נִגָּרַע, לְבִלְתִּי הַקְרִיב אֶת-קָרְבַּן ה' בְּמֹעֲדוֹ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֹשֶׁה עִמְדוּ וְאֶשְׁמְעָה מַה-יְצַוֶּה ה' לָכֶם." [במדבר ט' 6-8]

משה פנה לאלוהים, אשר ענה לו בציווי חדש - אנשים שהיו טמאים או בדרך רחוקה בזמן הפסח הראשון, יכולים להקריב בחודש הבא - בי"ד באייר:
"וַיְדַבֵּר ה' אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי-יִהְיֶה-טָמֵא לָנֶפֶשׁ אוֹ בְדֶרֶךְ רְחֹקָה לָכֶם אוֹ לְדֹרֹתֵיכֶם וְעָשָׂה פֶּסַח לַה'. בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם בֵּין הָעַרְבַּיִם--יַעֲשׂוּ אֹתוֹ עַל-מַצּוֹת וּמְרֹרִים יֹאכְלֻהוּ. לֹא-יַשְׁאִירוּ מִמֶּנּוּ עַד-בֹּקֶר וְעֶצֶם לֹא יִשְׁבְּרוּ-בוֹ כְּכָל-חֻקַּת הַפֶּסַח יַעֲשׂוּ אֹתוֹ." [שם ט' 9-12]

באותו מעמד נוספה גם אזהרה, שאנשים שלא היו טמאים או רחוקים באותו זמן ולא עשו את הפסח, ייענשו בידי שמים בכרת.

יום זה נקרא בפי חז"ל "פסח שני", והם פירשו שלא כל מצוות הפסח חלות עליו - למשל, מותר לאכול חמץ יחד עם קרבן הפסח הזה, דבר האסור ב"פסח ראשון". וכך כותב הרמב"ם:

"לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ. כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי."
מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת החג	(ב"ש): 18^{58}	(י-ם): 18^{46}	(ת"א): 19^{02}	(חיפה): 18^{53}
צאת השבת	(ב"ש): 19^{57}	(י-ם): 20^{01}	(ת"א): 20^{03}	(חיפה): 20^{04}

פרשת השבוע: **"אֱמֹר"** [ויקרא כ"א 1 – כ"ד 23]

יום נעים ושבת שלום ומבורך!

הדף מוקדש ל**פדיון נפשם** של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של **יעקב זאב בן נחמה ויעל בת אסתר** בתוך שאר חולי ישראל

יום ה', י"א באייר תשע"ב (03 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

"מה בין פסח ראשון לפסח שניי? הראשון - אסור בחמץ בבל יראה ובבל ימצא, ואינו נשחט על חמץ, ואין מוציאין ממנו חוץ לחבורה, וטעון הלל באכילתו, ומביאין עמו [קרבן] חגיגה, ואפשר שיבוא בטומאה אם נטמא רוב הקהל טומאת מת כמו שביארנו. אבל פסח שני - חמץ ומצה עמו בבית, ואינו טעון הלל באכילתו, ומוציאין אותו חוץ לבית אכילתו, ואין מביאין עמו חגיגה, ואינו בא בטומאה. ושניהם דוחין את השבת, וטעונין הלל בעשייתם, ונאכלין צלי בבית אחד על מצה ומרור, ואין מותירין מהם, ואין שוברין בהם את העצם. ולמה לא ישווה השני לראשון לכל הדברים, מאחר שנאמר "ככל חוקת הפסח ייעשו אותו" (במדבר ט' 12)? - לפי שפירש בו מקצת חוקי הפסח, ללמד שאינו שווה לראשון אלא בדברים שנתפרשו בו; והן המצוות שבגופו, והם 'חוקת הפסח' שכלל".] הלכות קרבן פסח י', טו[:

סיפור פסח שני המופיע בספר במדבר הוא סיפור של דיאלוג. דיאלוג בין טמאי המת ומשה. דיאלוג בין משה והקב"ה. פתרון של הכלה שנוצר לא מתוך מאבק אלא מתוך שותפות.
פסח שני הוא סיפור על שותפות וקירבה. ההתעקשות של טמאי המת להיות שותפים במצוות הפסח ולהרגיש חלק מעם ישראל באה מתוך קירבה: "ויקרבו לפני משה". הציווי של הקב"ה על קיום פסח שני מאפשר את השיתוף, מכיל במצווה גם את אלו שלא יכולים להיות שותפים במועד הרגיל – ובכך מונע את הרחקתם.
פסח שני הוא סיפור על זעקה ומענה. על טמאים ומנהיגים. על מיעוט ורוב. על הזכות והחובה להיות שותפים יחד בעבודת ה'. סיפור עתיק המספר את מצב החברה הדתית במאה ה-21.
"פסח שני" כמיזם מטרתו לציין את התאריך י"ד באייר כיום של סובלנות והכלה בחברה הדתית של המיעוטים השונים בתוכה.
בתשס"ט ציינו לראשונה את פסח שני – יום הסובלנות הדתית. מאמר העוסק ברעיונות של פסח שני נשלח למנהיגים, לרבנים ולדמויות משפיעות בעולם הדתי כדי לעורר דיון ציבורי. המאמר והתגובות לו פורסמו באינטרנט ויצאו בחוברת מיוחדת. בנוסף קיימנו ערב עיון תחת הכותרת "זעקה והכלה בעולם הדתי: פסח שני בימינו." בערב עיון זה נשאו דברים פרופ' הרב דניאל שפרבר, פרופ' תמר רוס, ד"ר חנה קהת וד"ר יאיר ליפשיץ.
כולם עסקו בחשיבות שבתביעה מלמטה לשותפות מלאה בחיים הדתיים, באחריות למציאת פתרונות לקשיי מיעוטים במסגרת ההלכה והמחשבה, ובמחויבות לאחר באשר יהיה.

לקריאה נוספת:]פסח שני[

=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=

*יום לאחר מכן, יום שני, **ט"ו באדר**, שלושה ימים לפני ל"ג בעומר, בשנת ה'תרצ"ג [1933-5693] – ארגנו הנאצים יש"ו **שריפת הספרים הפומבית** בגרמניה, שהונצחה במיצג הספרייה הריקה.* (איזה דיאלוג, איזו סובלנות...)

טקס שריפת הספרים התרחש בעקבות יוזמה של שר התעמולה הגרמני, יוזף גבלס. במהלך הלילה סטודנטים ופרופסורים, בליווי מוזיקלי של מקהלות אס.אס ו-אס.אה, שרפו למעלה מ-20,000 ספרים של כ-200 סופרים, אנשי מדע, פילוסופים, אנשי אמנות ועיתונאים, כשני שלישים מהם **יהודים**, אותם בזזו מספריות סמוכות ומאוספים פרטיים רבים. הספרים שנבחרו להישרף היו של סופרים יהודים, קומוניסטים, ליברלים ומתנגדי השלטון. בין יתר הספרים אשר נשרפו היו עבודות של תומאס מאן,

"לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ. כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי."
מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום חמישי בשבת

כניסת החג	(ב"ש): 18^{58}	(י-ם): 18^{46}	(ת"א): 19^{02}	(חיפה): 18^{53}
צאת השבת	(ב"ש): 19^{57}	(י-ם): 20^{01}	(ת"א): 20^{03}	(חיפה): 20^{04}

פרשת השבוע: "אֱמֹר" [ויקרא כ"א 1 – כ"ד 23]

יום נעים ושבת שלום ומבורך!

הדף מוקדש ל**פדיון נפשם** של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של יעקב זאב בן נחמה ויעל בת אסתר בתוך שאר חולי ישראל

יום ה', י"א באייר תשע"ב (03 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היינריך היינה, קרל מרקס, זיגמונד פרויד, אריך קסטנר ועוד סופרים רבים. שריפת ספרים פומבית זו גררה גל של שריפת ספרים על ידי סטודנטים ברחבי גרמניה.

לקריאה נוספת: [שריפת הספרים]

הישראלי אלי כהן נתלה הבוקר בדמשק

***יום שלישי, ט"ז באייר**, בשנת ה'תשכ"ה [1965-5725] – **אלי כהן**, מרגל ישראלי שפעל בסוריה, מוצא להורג לאחר שנתפס.*

אלי כהן הי"ד - האיש שלנו בדמשק
ב-18 במאי 1965 הועלה אלי כהן לגרדום בדמשק, ועד כה עלו בתוהו מאמצי המשפחה וממשלת ישראל להחזיר את גופתו הביתה.

אלי כהן נולד במצרים בשנת 1924, שם פעל במסגרת התנועה הציונית. הוא התחיל בלימודי הנדסה באוניברסיטת אלכסנדריה אבל נאלץ לפרוש מלימודיו בשל התגברות האיבה כלפי היהודים במצרים לאחר מלחמת השחרור. אלי כהן עלה לישראל בשנת 1957.
אלי כהן גויס למודיעין בשנת 1960. ה"מוסד" בנה לאלי כהן זהות חדשה של איש עסקים, שחי בבואנוס איירס. אלי כהן חזר לסוריה כבן אובד השב למולדתו.
בניית זהותו החדשה של אלי כהן נעשתה בזהירות ובקפדנות. "מעתה", אמר לו הממונה עליו,"שמך יהיה כאמל, שם אביך ט'אבת, אמך סעידה איברהים. כדי לאמץ זהות חדשה למד אלי כהן את עיקרי דת האיסלם ואת עיקרי הדברים שעליו לדעת כאיש עסקים הבא מבואנוס איירס. אלי כהן נטמע בקרב הקהילה הסורית והלבנונית בבואנוס איירס, הכיר את מנהיגיה והצטייד במכתבי המלצה, שעתידים היו לסייע לו לחדור למוקדי השלטון בדמשק.

לקריאה נוספת: [אלי כהן]

לצפייה בסרט ששודר בערוץ הראשון

דבר ראש המוסד מאיר דגן

המשדר המיוחד -גילויים חדשים ג'קי חוגי בגלי צה"ל

=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=

***יום רביעי, י"ז באייר**, בשנת ה'תש"ח [1948-5708] –**הוקם צבא הגנה לישראל**) צה"ל) כצבא סדיר.*

צה"ל הוקם כשבועיים לאחר קום מדינת ישראל, תוך כדי קרבות מלחמת העצמאות. הממשלה הזמנית החליטה על הקמתו וראש הממשלה, דוד בן-גוריון, חתם על "**פקודת צבא הגנה לישראל**" ב-[26 במאי 1948] י"ז באייר, וב-31 במאי פרסם "פקודת יום להקמת צבא הגנה לישראל".

"לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ. כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי."
מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת החג	(ב"ש): 18^{58}	(י-ם): 18^{46}	(ת"א): 19^{02}	(חיפה): 18^{53}
צאת השבת	(ב"ש): 19^{57}	(י-ם): 20^{01}	(ת"א): 20^{03}	(חיפה): 20^{04}

פרשת השבוע: **"אֱמֹר"** [ויקרא כ"א 1 – כ"ד 23]

יום נעים ושבת שלום ומבורך!

הדף מוקדש ל**פדיון נפשם** של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של **יעקב זאב בן נחמה** ו**יעל בת אסתר** בתוך שאר חולי ישראל

יום ה', י"א באייר תשע"ב (03 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

הפקודה כללה את ההוראה החד-משמעית שלא יתקיים כוח צבאי במדינת ישראל מלבד צה"ל, נוסח זה שימש מאוחר יותר כהנמקה להפסקת פעולתם של הכוחות המזוינים של המחתרות.

צה"ל התבסס על המבנה הארגוני של ההגנה, כדי לשמש ככוח הלוחם העיקרי של מדינת ישראל, ומיזג לתוכו גם לוחמים מהבריגדה היהודית ומהמחתרות האחרות - האצ"ל והלח"י. עם הקמת צה"ל, פורקו חטיבות הפלמ"ח והוכפפו לפיקוד צה"ל. 12 החטיבות שפעלו:

1. חטיבת גולני
2. חטיבת כרמלי
3. חטיבת אלכסנדרוני
4. חטיבת קרייתי
5. חטיבת גבעתי
6. חטיבת עציוני
7. חטיבה 7
8. חטיבה 8
9. חטיבת עודד
10. חטיבת הראל
11. חטיבת יפתח
12. חטיבת הנגב

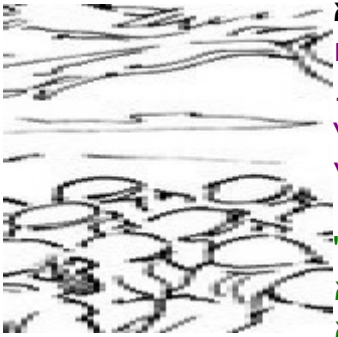
בראשיתו כלל צה"ל מספר חילות: חיל הרגלים - שהורכב מחטיבות החי"ר השונות של ההגנה והפלמ"ח והאצ"ל, חיל ההנדסה - שהוקם עוד ב-1947, חיל השריון - שכלל את חטיבה 7 וחטיבה 8 והפעיל בעיקר משוריינים, חיל התותחנים, חיל האוויר וחיל המודיעין (שהמשיך את ש"י של ההגנה).

מיד עם הקמתו החל צה"ל להילחם במלחמת העצמאות והתארגן תוך כדי הלחימה, כאשר היחידות הלוחמות השונות הוכפפו בהדרגה לפיקוד צה"ל. במהלך ימי ההפוגה הראשונה החל צה"ל להצטייד בנשק כבד ותחמושת, שהגיעו בעיקר מצ'כוסלובקיה [ר' את המאמר בראש הדף...] תוך תמיכה מארצות הברית ובריתן המועצות. בתום המלחמה היה צה"ל מצויד ומאורגן טוב יותר מאשר בתחילתה, אך עדיין היה רחוק מלהיות צבא מקצועי וממוקצע.

לקריאה נוספת: [הקמת צה"ל]

=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=

ולקראת **ל"ג בעומר** הבעל"ט (למחרת ביום חמישי...]

על-פי המקור התלמודי, ב**מסכת יבמות** [סב:], **נגזר דינם של תלמידי רבי עקיבא** מפני "שלא נהגו כבוד איש ברעהו". עונשם היה עונשה של האומה כולה, שכן, עם מותם, נעקרו באחת אלפי מורי הוראה ומדריכים רוחניים והותירו את "העולם שמם". כה מחשיבה היהדות את כבוד האב, האם, וכבוד החבר, עד שקבעה כי "דרך ארץ קדמה לתורה"; והיות ותלמידי רבי עקיבא הסתפקו בתורה וכנראה שכחו את דרך ארץ – נענשו. ובעונש קולקטיבי קשה זה, ביקש ה' ללמדנו לקח מוסרי:
לפני קבלת התורה בחג השבועות, צריכים מקבליה להכשיר את עצמם מבחינת "נקיון" יחסיהם עם הזולת, שינוי אורח חייהם ומידותיהם. תלמידי ר' עקיבא כנראה לא החשיבו נתונים יסודיים אלה ולא היו ראויים לקבל את התורה במצבם. מותם, דווקא בימים שבין פסח לשבועות, מלמד אותנו שימים אלה אמורים להיות ימי הכנה נפשית למתן תורה ולתיקון מערכת היחסים עם סביבתינו: "אם אין דרך ארץ, אין תורה".

"וּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ. כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי."
מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת החג	(ב"ש): 18^{58}	(י-ם): 18^{46}	(ת"א): 19^{02}	(חיפה): 18^{53}
צאת השבת	(ב"ש): 19^{57}	(י-ם): 20^{01}	(ת"א): 20^{03}	(חיפה): 20^{04}

פרשת השבוע: "אֱמֹר" [ויקרא כ"א 1 – כ"ד 23]

יום נעים ושבת שלום ומבורך!

הדף מוקדש ל**פדיון נפשם** של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של **יעקב זאב בן נחמה** ו**יעל בת אסתר** בתוך שאר חולי ישראל

יום ה', י"א באייר תשע"ב (03 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

נמצא ש**ימי הספירה** שנקבעו כדי לחבר את חג מתן תורתינו לחג זמן חירותינו **הפכו** אחר חורבן ביתר **לימי ייאוש ועצבון**. ומשניתנו הרוגי ביתר לקבורה, היתה הפוגה לעיצבון, ונקבעה הודאת "הטוב והמטיב" בברכת המזון. ואימתי פסקה המגפה? ביום 33 לעומר, הוא י"ח בחודש אייר (מחר) [ר' שלחן ארוך או"ח **תצ"ג**].

"לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ. כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי."
מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת החג	(ב"ש): 18[58]	(י-ם): 18[46]	(ת"א): 19[02]	(חיפה): 18[53]
צאת השבת	(ב"ש): 19[57]	(י-ם): 20[01]	(ת"א): 20[03]	(חיפה): 20[04]

פרשת השבוע: "אֱמֹר" [ויקרא כ"א 1 – כ"ד 23]

יום נעים ושבת שלום ומבורך!

הדף מוקדש ל**פדיון נפשם** של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של **יעקב זאב בן נחמה** ו**יעל בת אסתר** בתוך שאר חולי ישראל

יום ה', י"א באייר תשע"ב (03 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

לפיכך **קבעו רבותינו מנהגי אבל בימי הספירה**. אין נושאים נשים, אין מסתפרים ואין מתגלחים, ואין עושים סעודות של שמחה בליווי כלי זמר, **חוץ מיום ל"ג בעומר**, שבו פסקה המגפה, וחוץ מקשרי ארוסין שהתירו בכל ימי הספירה כדי שלא יהיה לבו נוקפו, שמא יקדמנו אחר. אף בימי הספירה לא נאסרה אלא תספורת ראש וזקן, אבל לא תספורת השפה.

הוסיפו והחמירו באבל זה בזמן גזרות תתנ"ו (1096, למניינם – הם **מסעי הצלב**) וברדיפות שבגרמניה בימי הביניים ובגזירת ת"ח-ת"ט (1648-49) ברוסיה הקטנה, שבכולן הימים שלאחר הפסח היו ימי עלילות שקר ("עלילת דם"), ונהרגו מאחינו הקדושים אלפים ורבבות על קידוש שם שמיים, משום שמאנו להודות בעבודה זרה של נוצרים....

ומנהגי אבל שונים הם **אצל העדות השונות**. יש מתחילים מאיסרו חג של פסח ופוסקים לגמרי מל"ג בעומר ואילך. ויש מקומות שמנהגי האבל מתחילים מיום ב' באייר ונמשכים עד ג' בסיוון (היום הראשון של שלשת ימי ההגבלה לפני חג השבועות, חג מתן תורה), חוץ מיום ל"ג בעומר, שכן בל"ג בעומר הכל נוהגים הפוגה וקצת שמחה. נושאים בו נשים, מסתפרים ומתגלחים בו (גם כאן, יש מנהגים שונים) ואין אומרים תפילת 'תחנון'.
רבים נוהגים לעלות למירון, הסמוך לעיר הקודש, צפת, בל"ג בעומר (החל מהשעות המוקדמות של הערב) לפקוד בקברו של התנא הקדוש, **רבי שמעון בר יוחאי.** ובכל רחבי הארץ נוהגים להדליק מדורות גדולות בלילה זה (ולאחרונה, מסתבר שיש 'זריזים' למצוה זו). וגם נוהגים להביא תינוקות בני שלושה לתספורת ראשונה כדי לחנכם למצות פאת הראש.
התנא **רבי שמעון בר יוחאי** מתלמידי רבי עקיבא היה, שברח מהרומאים מבקשי נפשו, ונחבא במערה יחד עם בנו, התנא רבי אלעזר, 13 שנה. לפי מסורת חכמי הסוד, הם עסקו שם בצירוף מדרשי הקבלה של התנאים ויסד את ספר "**הזוהר**" הקדוש, שהוא מקור ל"סתרי תורה" הידועים ליודעי **ח**"**ן** ("**ח**כמה **נ**סתרה). יום הסתלקותו: ל"ג בעומר!
["הלכה לעם" / "יהדות – הלכה למעשה"]

==========

בברכת שבת שלום ומבורך לכל משפחת קוראי **הדף** ☺,
ברכה ומרדכי

"לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ. כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי."
מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת החג	(ב"ש): 18^{58}	(י-ם): 18^{46}	(ת"א): 19^{02}	(חיפה): 18^{53}
צאת השבת	(ב"ש): 19^{57}	(י-ם): 20^{01}	(ת"א): 20^{03}	(חיפה): 20^{04}

פרשת השבוע: "אֱמֹר" [ויקרא כ"א 1 – כ"ד 23]
יום נעים ושבת שלום ומבורך!
הדף מוקדש ל**פדיון נפשם** של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של יעקב זאב בן נחמה ויעל בת אסתר בתוך שאר חולי ישראל